

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/26/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120010922
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8120010922.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.11.2022 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného F. Z. proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/34/2020 zo dňa 27.06.2022.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/34/2020 z 27.06.2022 bol obžalovaný F. Z. uznaný vinným v bode 1./ rozsudku z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona účinného do 31.07.2019, v bode 2./ až 4./ rozsudku z pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), g) Tr. zákona, v bode 4./ v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

1./ v čase od 06.00 hod. dňa 18.11.2018 do 16.00 hod. dňa 19.11.2018 v Prešove na ul. O. č. XX na rodinnom dome, ktorý je v celkovej rekonštrukcii, rukou rozbil vonkajšie a vnútorné dvojokno v izbe situovanej k ulici, pričom tento otvoril, použil na vchod do domu, kde na verande poprehadzoval tašku s oblečením, potom prešiel do izby domu, kde vybral obsah nočného stolíka a tento hodil pred nočný stolík a následne z drevenej skrine odcudzil zlaté šperky o hmotnosti 12,91 gramov a striebro o hmotnosti 1,35 gramov, kde týmto svojím konaním spôsobil škodu krádežou v hodnote 665,- € a škodu rozbitím okien vo výške 43,- Eur pre W.. V. W., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom B., O. č. XX,

2./ bližšie nezistenom čase v dobe od 15.10 hod. do 19.10 hod. dňa 17.11.2019 v Prešove na ulici Z. č. XXXX/X bez súhlasu užívateľa či majiteľa rodinného domu vošiel bez použitia násillia cez otvorené okno do priestorov toalety odkiaľ prešiel do priestorov spálne, kde zo šuplíka komody ukradol tam uložené šperky tvorené tromi striebornými retiazkami, zlatou retiazkou, zlatým prsteňom s dvomi ozdobnými kameňmi, strieborným príveskom v tvare košíka s modrými ozdobnými kameňmi, dvomi zlatými obrúčkami, strieborným náhrdelníkom s bielymi perlami, párom náušnic z bielych periel, zlatým náramkom s amuletom, zlatou retiazkou s príveskom, striebornou brošňou v tvare listu a zlatým príveskom s podobizňou panny Márie, ktoré si vložil do vrečka oblečenia a následne bez toho, aby odtiaľ niečo ukradol, prezrel priestor obývacej izby ako aj kuchyne, následne vošiel do priestorov komory odkiaľ ukradol na podlahe položené tri 0,71 fľaše alkoholu „Bošácka slivovica“, jednu 0,71 fľašu alkoholu „Jägermeister“, jednu 0,71 fľašu alkoholu „Jubilejná hruška“, ako aj v regáloch uložených 15ks čokolády „Deva“, 10 ks tabličkovej čokolády „Študentská pečat“ a 5 ks keksov „Horalka“, pričom ukradnuté veci uložil do cestovnej tašky a následne s vecami cez vchodové dvere, ktoré si z vnútornej strany odomkol odišiel preč, čím svojím konaním F. E. ako jedinej užívateľke rodinného domu ako aj majiteľke ukradnutých vecí porušil domovú slobodu a spôsobil jej škodu v celkovej výške 2 038,29 Eur pozostávajúcej zo škody krádežou vo výške 2 031,29 Eur a škody poškodením vonkajšieho parapetu okna vo výške 7,- Eur,

3./ dňa 29.11.2019 v čase okolo 18.00 hod. si otvoril neuzamknutú vstupnú jednokrídlovú bránu vedúcu na pozemok obývaného rodinného domu na ul. Z. č. XXXX/X v Prešove, po dvore prešiel až k zadnej časti domu, kde kameňom rozbil sklo na pivničnom okne a cez vzniknutý otvor si rukou okno z vnútornej strany otvoril, vošiel do pivničných priestorov a schodiskom sa dostal až do obytnej časti domu a následne do špajze, odkiaľ odcudzil fľašu 0,7 l Metaxy 5*, ktorá bola originálne zabalená v krabici spoločne s dvoma pohármi, ďalej fľašu 0,71 Metaxy 5*, fľašu 0,7 l Bošácka slivovica 52%, fľašu 11 Fernet Citrus, fľašu 0,71 Borovičky, fľašu 0,71 Jubilejná Hruška, fľašu 0,71 Jägermeister, fľašu 0,71 Demänovka likér, 2 fľaše 0,7 l Vodky, fľašu 0,5 l Um 40%, 2 ks čokolády Študentská pečať, 2 ks varovej čokolády 200g a 10 ks malej čokolády Deli a s odcudzenými vecami ušiel z domu cez hlavné vchodové dvere preč, čím svojím konaním porušil domovú slobodu tam bývajúcej F. E. a spôsobil škodu odcudzením alkoholu a čokolády v sume 138,34€ a poškodením okna v sume 10,-€,

4./ v čase o 16.40 hod. dňa 28.12.2019 v Prešove na ulici Z. č. XXXX/X bez súhlasu užívateľa, či majiteľa tam situovaného rodinného domu, vošiel bez použitia násillia cez pivničné okno vedúce do pivničných priestorov tohto domu, na ktorom už pred spáchaním tohto skutku bola rozbitá sklenená výplň s úmyslom odcudzit' 3 nestotožnené veci z tohto rodinného domu a následne poškodil dva plastové kvetináče, čím takto svojím konaním F. E., nar. XX.XX.XXXX ako jedinej užívateľke rodinného domu porušil domovú slobodu a spôsobil škodu poškodením dvoch plastových kvetináčov vo výške 11,58€, pričom k odcudzeniu veci nedošlo, nakoľko po otvorení dverí do ostatných priestorov domu došlo k spusteniu alarmu, teda nedošlo k dokonaniu skutku, obžalovaný sa skutkov dopustil aj napriek tomu, hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich 12 mesiacoch postihnutý, a to blokovou pokutou č. 17134967, ktorú mu udelilo OO PZ Prešov - sever vo výške 30,- € za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch - drobná krádež dňa 10.12.2019 na ulici V. Z. č. XX v Prešove,

za čo mu bol podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, 4 a § 42 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 40 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. poriadku súčasne boli zrušené výroky o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/29/2021 z 29.04.2021, v rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/70/2020 z 16.11.2020 a v trestnom rozkaze Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/1/2020 z 04.02.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovanému bola uložená povinnosť nahradiť poškodenej F. E. škodu vo výške 2.198,21 eur a podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku poškodená F. E. bola so zvyškom nároku na náhradu škodu odkázaná na civilný proces.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodená W.. V. W. bola so svojím s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný dňa 08.07.2022 prostredníctvom svojho obhajcu, v dôvodoch ktorého vyslovil, že uložený trest je neprimerane prísny a súčasne vyslovil, že okresný súd pri ukladaní trestu nezohľadnil všetky skutočnosti a okolnosti, ako aj jeho osobu a jeho postoj k ním spáchanému protispoločenskému správaniu. V napadnutom rozsudku súd nesprávne vyhodnotil dôkazy a nesprávne zistil iba jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa ku skutkom priznal a tieto úprimne oľutoval. Má tiež za to, že súd v napadnutom rozsudku nesprávne vyhodnotil ďalšie dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa ust. § 36 písm. h) a písm. n) Tr. zákona. K poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, t.j. že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom činným v trestnom konaní, má za to, že konajúci súd v napadnutom rozsudku túto skutočnosť nesprávne vyhodnotil tým, že údajne tieto podmienky neboli splnené so záverom, že obžalovaný podľa názoru súdu svojím priznaním len zaujal postoj k trestnej činnosti, ktorá bola odhalená aj bez jeho pričinenia. S týmto záverom sa nemožno stotožniť, nakoľko svojím priznaním jednak vyjadril postoj k ním páchanej trestnej činnosti, ku ktorej sa nielen kriticky priznal a túto úprimne oľutoval, ale aj podrobne a presne opísal ním spáchanú trestnú činnosť, bol vo významnej miere nápomocný pri jej riadnom vyšetrení, poskytol OČTK nimi požadovanú súčinnosť v celom vyšetrení, pri všetkých činoch, resp. skutkoch, ako aj úkonoch, čím umožnil v podstatnej miere rýchle, preukázané

a podložené vyšetrenie tejto trestnej činnosti, kde sám seba usvedčoval a OČTK uviedol, označil, popísal a to aj pri úkonoch na mieste, ako spáchal predmetnú trestnú činnosť, čo bolo v súlade s vyšetrením zistenými skutočnosťami. Týmto v značnej a výraznej miere napomohol objasňovaniu jeho trestnej činnosti, zabezpečeniu dôkazov v jeho neprospech, rýchlemu skončeniu vyšetovania, a teda aj obvineniu a následne obžalovaniu ako páchatela trestnej činnosti, aby mu bol uložený spravodlivý a zákonný trest. Bez úkonov a konania, ktorým objasnil predmetnú trestnú činnosť, by bolo vyšetovanie značne obtiažnejšie, nákladnejšie, časovo zdĺhavejšie, a zjavne by nebolo dôkazne tak silno podložené, ako na základe jeho súčinnosti.

K poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. h) Tr. zákona, tj. že spáchal trestný čin pod vplyvom tiesnivých osobných pomerov alebo rodinných pomerov, ktoré si sám nespôsobil, konajúci súd v napadnutom rozsudku taktiež nesprávne vyhodnotil a zistil skutkový stav. Prvostupňový súd vychádzal zo záveru, že keďže obžalovaný bol zamestnaný, tak sa nenachádzal v žiadnych tiesnivých osobných a rodinných pomeroch, ktoré si sám nespôsobil. Tu poukazuje na to, že túto poľahčujúcu okolnosť je nutné vnímať vždy citlivo v súvislostiach a s individuálnym dôrazom na konkrétny prípad. V tejto súvislosti poukázal na jeho doterajší život, keď vyrastal v detskom domove, úspešne sa vyučil za kuchára, nemal zabezpečené žiadne ekonomické a ani sociálne zázemie a tak začal neľahký život. V inkriminovanom období žil so svojou družkou a ich deťmi v domácnosti - malom byte kde žilo 12 ľudí. Nefajčí, nepije a ani neholduje iným neudhom, ktoré sú v takýchto zlých sociálnych kruhoch a pomeroch bežné a boli bežné. Od rodiny je odlúčený, čo je pre neho najsilnejším trestom a zásahom do jeho rodinného života, a to je mu najsilnejšou motiváciou na nápravu a riadne vedenie života v spoločnosti.

V ďalšom namietal hodnotenie súdu, pokiaľ ide o neho ako osobu páchatela a možnosti jeho nápravy predovšetkým z dôvodu, že prvostupňový súd nedostatočne zohľadnil vykonaný dôkaz, ktorý svedčí v jeho prospech, a to správu ÚVTOS Košice - Šaca, z ktorej vyplýva jeho pozitívne hodnotenie a pozitívna prognóza na jeho prevýchovu. Taktiež z nej vyplýva jeho aktívny prístup a zapájanie sa do kultúrno-osvetových činností, ktoré smerujú k náprave, prevýchove a jeho rozvoju. Je pracovne zaradený s kladným hodnotením, vo výkone trestu bol aj disciplinárne odmenený, pričom potrestaný nebol. Nejde o krátkodobé správanie, ale s ohľadom na dobu, po akú už je vo výkone trestu ide o preukázaný stav. Rovnako ÚVTOS Košice - Šaca konštatuje, že je uňho kritický postoj k jeho protispoločenskej činnosti, tj. k ním páchanej trestnej činnosti.

Keďže vykonanému dôkazu súd neprikladal náležitú váhu, nezohľadnil ho, v tomto smere a pri tejto otázke hodnotenia tejto správy ako dôkazu je napadnutý rozsudok nepreskúmateľný, keďže nedáva odpoveď na to, ako súd tento dôkaz vyhodnotil. Okrem toho namietal i hodnotenie dôkazu - výpovede jeho družky, ktorú výpoveď prvostupňový súd a priori bez inej skutočnosti a dôkazu označil za účelovú. Takýto postup je nezákonný a nesprávny, nie je možné bez ďalšieho - inej preukázanej skutočnosti či odôvodnenej pochybnosti túto výpoveď resp. tvrdenia svedkyne označiť za bezpredmetné (účelové) len z dôvodu, že je medzi ňou a obžalovaným vzťah druh - družka a že predtým sa dopustila podielníctva pri inej trestnej činnosti spáchanej ním. To nič nevyvracia a nemení na jej tvrdeniach o obžalovanom ako osobe, otcovi, druhovi a človeku. Ide o riadnu svedeckú výpoveď, ktorá má dôkaznú hodnotu. Žiaden iný dôkaz túto výpoveď nespochybňuje a ani nevyvracia, ba práve naopak, jej tvrdenia sú podopreté aj kladným hodnotením z ÚVTOS Košice - Šaca a aj výpoveďou obžalovaného ohľadom jeho osoby a rodinného života. V napadnutom rozsudku nie je uvedený žiaden súdom vzhliadnutý dôvod podopretý o relevantnú skutočnosť, ktorý by jej výpoveď vyvracal či spochybňoval.

Prvostupňový súd mal za to, že je potrebné uňho zvýrazniť represívny účel trestu nad jeho prevýchovným, a to s poukazom na to, že mal dostatok času, aby si uvedomil závažnosť svojho konania a jeho následky, ktorým musí čeliť nielen on, ale aj jeho rodina. S týmto záverom sa nestotožňuje, pretože riadne čelí následkom svojho protiprávneho konania, čím je výkon právoplatne uloženého trestu odňatia slobody v trvaní 34 mesiacov so zaradením do ÚVTOS so stredným stupňom stráženia, tj. s prísnejším režimom. Po celý tento čas čelí obmedzeniu na osobnej slobode, čo je najprísnejší zásah do slobôd človeka umožnený zákonom. Súčasne čelí odlúčeniu od svojej rodiny, najmä jeho maloletých detí, o ktoré sa nemôže starať, tráviť s nimi čas a ani ich vychovávať, a rovnako čelí aj odlúčeniu od svojej družky. Napriek tomu čas vo výkone trestu odňatia slobody trávi aktívne, pracuje, zapája sa do prevýchovno-vzdelávacích činností, dodržiava režimový poriadok a aj všetky predpisy správania. Snáď už ani nie je viac, čo v rámci výkonu trestu a tam daných možností pre svoju nápravu a prevýchovu môže spraviť.

Do pozornosti tiež dal i to, že pri predchádzajúcich odsúdeniach bol v inom postavení ako osoby a vnímania jeho roly otca a druhá a osoby, ktorú jeho rodina potrebuje pri sebe na úrovni dennodennej vzájomnej opory a starostlivosti. Obžalovaný i v neľahkej situácii žil so svojou rodinou a nežil záhaľčivým spôsobom života, pričom za ním páchanú trestnú činnosť nesie zodpovednosť. Prijal jemu uložený trest, ktorý aj vykonáva vo výkone trestu. Pred odsúdením za trestné činy napadnutým rozsudkom si dokonca

sám proaktívne vyhľadal prácu, ktorú musel ukončiť pre nástup na výkon trestu, na ktorý nastúpil dobrovoľne a rešpektujúc jemu zákonným spôsobom uložený trest. Pochádza z veľmi slabých sociálnych a ekonomických pomerov. V detstve a veku blízkom veku mladistvých v ústavnom zariadení mal život bez štandardného rodinného a spoločenského zázemia. V súčasnosti napriek viacerým odsúdeniam sa snaží napraviť sa a začleniť do spoločnosti (hľadal a aj si našiel prácu). Nebol príjemcom sociálnych dávok.

Súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 40 mesiacov nenapĺňa znaky primeranosti trestu, nakoľko prvostupňový súd nedostatočne individualizoval trest. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu (PL ÚS 106/2011). Spolu s okolnosťami, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a musia byť súdom hodnotené aj ostatné okolnosti, ktoré spoluurčujú závažnosť činu, najmä tiež povaha a rozsah spôsobených následkov a momenty ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti (R 9/1967-II.)

Osobu páchatel'a treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. V rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosť jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu. Pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a a posúdení možnosti jeho nápravy sa vytvára obraz o jeho osobe vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a správania sa pred spáchaním trestného činu a zároveň i jeho postoj k spáchanému trestnému činom.“ (NS SR 2 Tost 19/2015).

Jednou zo zásad ukladania trestu je aj zásada proporcionality trestu, tzn. že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činom obvineného. Trest musí byť úmerný a páchatel'ovi nemá spôsobiť zbytočné (najmä neprimerané, viac ako nevyhnutné) útrapy. Trest, predovšetkým trest odňatia slobody, ako najzávažnejší zásah štátu do základných ľudských práv páchatel'a nesmie byť ukladaný mechanicky, bez zváženia všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerov páchatel'a. Trest ako právny následok trestného činu môže priamo postihnúť len páchatel'a trestného činu (zásada personalizácie trestu) a má byť ukladaný tak, aby za zachovania účelu trestného konania bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu.

S poukázaním na vyššie uvedené zistenia navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a zmiernil uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. V nadväznosti na vyššie uvedené je toho názoru, že na jeho spravodlivé a zákonné potrestanie postačuje pri uložení súhrnného trestu súčasné upustenie od ďalšieho potrestania v zmysle ust. § 44 Trestného zákona, alebo eventuálne uloženie súhrnného trestu na rovnakej hranici ako jemu naposledy právoplatne uložený trest v trvaní 34 mesiacov, resp. uvedené skutočnosti odôvodňujú uloženie len v minimálnej dobe dlhšieho trestu odňatia.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaným ako osobou na to oprávnenou krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by zakladali dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

V prvom rade odvolací súd preskúmal postup predchádzajúci napadnutému rozsudku, či tento netrpí podstatnými chybami. Zistil pritom, že obžalovanému bolo umožnené vyjadriť sa ku skutku, ktorý sa mu kládol obžalobou za vinu a k vykonaným dôkazom, navrhovať doplnenie dokazovania, ako aj predložiť argumentáciu k jeho zavineniu a k ukladaniu trestu, čo je potrebné vyhodnotiť ako dodržanie základných práv obžalovaného na obhajobu. Obžalovaný mal možnosť sa vyjadriť aj v práve záverečnej reči a v poslednom slove, pritom v konaní bol zastúpený obhajcom, keďže v tom čase vykonával trest odňatia slobody, preto obhajoba obžalovaného bola riadne uplatňovaná.

Obžalovaný po zákonom poučení v zmysle § 257 ods. 1, 5, 8 Tr. poriadku za prítomnosti aj jeho obhajcu, podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku vyhlásil, že je vinným zo spáchania všetkých skutkov, a toto jeho vyhlásenie bolo po predpísanom procesnom postupe prijaté podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku za predchádzajúceho vyjadrenia prokurátora. Vo vzťahu k výroku o vine sa tak dokazovanie nevykonávalo a pokiaľ ide o dôkazy k výroku o treste, tie konajúci súd vykonal v súlade s pravidlami stanovenými procesným predpisom, preto o ich obsah mohol opierať svoje skutkové zistenia. Výsledky procesu dokazovania konajúci súd vyhodnotil v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pretože

stručne a logicky v odôvodnení napadnutého rozsudku rozobral, z ktorých dôkazov vychádzal, na aké okolnosti prihliadal pri ukladaní trestu a akými úvahami sa riadil.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku k výroku o treste vyplýva, že konajúci súd pri ukladaní trestu zohľadnil najmä osobu obžalovaného, ktorého ani predtým ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody neodradili od páchania ďalšej trestnej činnosti, pričom konštatoval, že u obžalovaného ide o špeciálnu recidívu, keďže sa dopúšťa výlučne trestných činov krádeže. Ide teda o osobu kriminálne narušenú, u ktorého nie je možné predpokladať, že by dodržiavanie noriem spoločnosti a ochrana majetku iných ľudí boli súčasťou jeho normového aparátu. Obžalovaný páchal trestnú činnosť od roku 2014, kedy má prvý záznam v registri trestov, preto upustenie od uloženia súhrnného trestu neprichádzalo do úvahy.

Konajúci súd v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona pri ukladaní trestu prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, na zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, ako i na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. U obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a tou je jeho priznanie a oľutovanie spáchaných trestných činov podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, pričom za priťažujúcu okolnosť vyhodnotil to, že trest bol ukladaný za viac trestných činov, čo zodpovedá ustan. § 37 písm. h) Tr. zákona, a v minulosti už bol odsúdený za úmyselný trestný čin, čo zakladá aplikáciu § 37 písm. m) Tr. zákona.

S priznaním poľahčujúcich a priťažujúcich okolností sa odvolací súd stotožnil, vzhľadom k tomu, že konajúci súd v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne rozobral dôvody ich priznania a tieto okolnosti obžalovaný nenamietal, odvolací súd stotožňujúc sa s nimi iba odkazuje v tomto smere na dôvody napadnutého rozsudku.

Obžalovaný namietal, že mu nebola priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, že napomáhal príslušným orgánom v trestnom konaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti. S touto okolnosťou sa vysporiadal konajúci súd v dôvodoch svojho rozhodnutia tak, že obžalovaný sa iba priznal k trestnej činnosti, čím zaujal postoj k spáchaným skutkom, ktoré boli odhalené aj bez jeho pričinenia a neuviedol žiadne rozhodujúce dôkazy, ktoré by neboli orgánom činným v trestnom konaní známe. Nevyvinul tak žiadnu aktívnu činnosť, ktorá sa vyžaduje pre objasňovanie trestnej činnosti.

S uvedeným záverom sa možno stotožniť, pretože z obsahu predloženého vyšetrovacieho spisu a teda z výpovedí obžalovaného je zrejmé, že tento vypovedal v čase, kedy spôsob vniknutia do jednotlivých domov a spôsobenie škody boli objasnené a teda obžalovaný sa vyjadroval iba k tomu, že skutky spáchal spôsobom, ktorý korešpondoval už čiastočne objasneným skutočnostiam. Dôležitým a preto to dáva odvolací súd do pozornosti, je ale to, že týmto rozsudkom sa ukladal trest aj za trestné činy spáchané v mesiacoch jún a október 2019 a v mesiaci júl 2020, za ktoré trestné činy bol obžalovanému uložený súhrnný trest vo výmere 2 rokov 10 mesiacov, teda 34 mesiacov. V týchto veciach sp. zn. 41T/1/2020, 6T/70/2020 a 3T/29/2021 sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestnej činnosti, za čo mu bola priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, nebola mu však priznaná namietaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona. V dôsledku uvedeného nebolo možné priznať namietanú poľahčujúcu okolnosť, ak by táto aj prichádzala do úvahy, pretože priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zákona sa má vzťahovať na všetky trestné činy, za ktoré sa trest ukladá, čo v danom prípade splnené nebolo.

Odvolací súd sa stotožnil aj s vysloveným názorom konajúceho súdu, že nebolo možné obžalovanému priznať ani ďalšiu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. h) Tr. zákona, že trestné činy spáchal v tiesnivých osobných alebo rodinných pomeroch. Nad rámec úvahy vyslovene konajúcim súdom, že za také pomery nemožno považovať spolužitie 12 osôb v jednej spoločnej domácnosti, poukazuje odvolací súd na skutkové zistenia, z ktorých plynie, aké predmety obžalovaný odcudzil z domov, do ktorých neoprávnené vnikol. Išlo predovšetkým o alkohol a šperky, ktoré pre skvalitnenie svojho života a života svojej rodiny, najmä svojich detí nemohol použiť. Tvrdeniu obžalovaného by bolo možné uveriť v prípade, ak by z domov, do ktorých neoprávnené vnikol, odcudzil potraviny, čo by mohlo zodpovedať hodnoteniu nepriaznivých sociálnych pomerov. Uvedená námietka obžalovaného preto bola vyhodnotená ako neopodstatnená.

Po prieskume obsahu oboznámených spisov konajúceho súdu je nutné konštatovať, že správne postupoval konajúci súd, ak obžalovanému uložil súhrnný trest podľa zásad uvedených v § 42 ods.

1 Tr. zákona, pretože teraz prerokované skutky spáchal skôr, ako mu bol doručený trestný rozkaz v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 41T/1/2020 vydaný dňa 04.02.2020, ktorým bol obžalovanému za prečin krádeže uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne. K doručeniu trestného rozkazu došlo 09.07.2020, čím nastali účinky vyhlásenia tohto trestného rozkazu v zmysle § 353 ods. 8 Tr. poriadku. Ide tak o prvé odsudzujúce rozhodnutie za zbiehajúcu sa trestnú činnosť, preto postup konajúceho súdu zodpovedá ustan. § 42 ods. 1 Tr. poriadku.

Vo vzťahu k trestnému rozkazu vo veci vedenej pod sp. zn. 41T/1/2020 boli ukladané obžalovanému i ďalšie súhrnné tresty. Rozsudkom konajúceho súdu sp. zn. 6T/70/2020 z 16.11.2020 bol zrušený výrok o treste uložený vo veci sp. zn. 41T/1/2020 a uložený mu bol i za ďalší prečin krádeže súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne, pričom i tento rozsudok bol následne zrušený, keďže ostatným v poradí trestným rozkazom konajúceho súdu sp. zn. 3T/29/2021 z 29.04.2021 bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov 10 mesiacov (34 mesiacov) za súčasného zrušenia výrokov o treste vo veciach sp. zn. 6T/70/2020 a 41T/1/2020. Obžalovanému tak bol za 3 trestné činy spáchané v júni 2019, októbri 2019 a v júli 2020 uložený jeden trest vo výmere 34 mesiacov.

Ako už bolo vyššie spomenuté, za teraz prerokované 4 skutky konajúci súd ukladal súhrnný trest a to aj vo vzťahu ku skutkom, za ktoré v súčasnosti vykonáva obžalovaný trest vo výmere 34 mesiacov.

Ak konajúci súd uložil obžalovanému prísnejší trest o 6 mesiacov t. j. vo výmere 40 mesiacov, ako mu bol uložený skorším rozsudkom t. j. 34 mesiacov, ktorý sa súčasne rušil, postupoval v súlade so zásadou uvedenou v § 42 ods. 2 Tr. zákona, t. j. že uložený súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. Konajúci súd mal ale ukladať aj trest podľa zásad uvedených v § 41 Tr. zákona. Vo výroku o treste síce absentuje ustanovenie § 41 ods. 1 Tr. zákona, toto zistenie však nemalo vplyv na ukladanie trestu, keďže pri aplikácii tohto ustanovenia nedochádza k zmierneniu, či k sprísneniu trestnej sadzby.

Trest bol obžalovanému ukladaný za trestný čin najprísnejšie z nich trestný, tým je prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona, za ktorý možno uložiť sankciu odňatia slobody na jeden rok až päť rokov. Pri použití sprísňovacieho ustanovenia § 38 ods. 4 z dôvodu prevahy priťažujúcich okolností došlo k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu z rozdielu hornej a dolnej hranice trestnej sadzby a to o 16 mesiacov (z rozdielu 4 rokov jednou tretinou je 16 mesiacov), čo znamená, že dolná hranica trestnej sadzby v posudzovanom prípade je 28 mesiacov (po sčítaní 1 roka a 16 mesiacov). Ak obžalovanému bol ukladaný trest vo výmere 40 mesiacov, ide o ukladanie trestu v dolnej polovici zákonom stanovenej (zvýšenej) trestnej sadzby. Trest však bol ukladaný za 7 skutkov, čo považuje odvolací súd za primerané nielen k okolnostiam prípadu, ale aj k hodnoteniu osoby obžalovaného, ktorý sa dopúšťa nielen trestných činov krádeže, ale aj priestupkov majetkovej povahy, na čo poukazoval aj konajúci súd v odôvodnení svojho rozsudku.

Na veci nič nemení ani priaznivé hodnotenie osoby obžalovaného z výkonu trestu odňatia slobody, pretože podľa odpisu registra trestov obžalovaný bol dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody, z ktorého bol prepustený po jeho vykonaní dňa 17.03.2016, a následne dňa 04.10.2017, a aj napriek tomu opätovne spáchal majetkovú trestnú činnosť. I na základe tejto skutočnosti možno vyvodiť záver o recidíve obžalovaného, ktorej postih je vždy prísnejší, aby sa zabezpečil účel trestu vymedzený v § 34 ods. 1 Tr. zákona. Účelom trestu nie je len individualizovať trest a pôsobiť ním na páchatel'a trestného činu s cieľom dosiahnuť jeho nápravu, účelom trestu je aj odradiť iných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestného činu, aby si boli vedomí, že za nežiaduce protiprávne konanie ich postihne sankcia.

Odvolací súd sa stotožňuje s citáciou časti rozhodnutia NS SR sp. zn. 2Tost/19/2015, na ktorú obžalovaný v dôvodoch odvolania poukazoval v súvislosti s úsudkom o možnosti nápravy páchatel'a, a na podklade vyslovených úvah v tomto rozhodnutí NS SR konštatuje, že konajúci súd správne svoje úvahy o možnosti nápravy obžalovaného opieral aj od celkového spôsobu jeho života a správania sa pred spáchaním trestných činov. Nespochybniteľným faktom totiž je, že obžalovaný pred páchaním trestnej činnosti, za ktorú mu bol uložený v tejto veci napadnutý súhrnný trest, spáchal sedem trestných činov krádeže v období rokov 2014 až 2017, za ktoré bol postihnutý trestnoprávnymi sankciami. Toto zistenie je nutné hodnotiť ako bohatú kriminálnu minulosť obžalovaného so záverom, že výkon predchádzajúcich trestov u obžalovaného nevyvolal účel stanovený zákonom a nevedol obžalovaného

k jeho náprave, keďže obžalovaný sa opäť zodpovedá pred súdom za svoje protiprávne konanie majetkovej povahy. V tomto kontexte je potrebné vnímať aj priaznivé hodnotenie obžalovaného z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý pod vynúteným dozorom rešpektuje právne normy. Túto úvahu možno založiť práve na predchádzajúcom spôsobe živote obžalovaného, keďže ani po dvoch výkonoch trestu odňatia slobody nedokázal viesť riadny život a porušuje spoločenské normy.

V nadväznosti na uvedené potom ostáva už len dodať, že výpoveď svedkyne B., ktorá je družkou obžalovaného, môže síce prezentovať svojho druha ako skvelého otca, ale jeho doterajší život preukazuje, že sa tak nespráva aj voči ostatným spoluobčanom, ak im spôsobuje ujmu na majetku vo svoj prospech.

Vychádzajúc z prezentovaných úvah potom odvolací súd už len konštatuje, že upustenie od uloženia súhrnného trestu postupom podľa § 44 Tr. zákona by nezodpovedalo zákonu, keďže obžalovaný mal uložený trest za tri skutky a v tejto veci sa ukladal trest za ďalšie štyri skutky. Podmienkou pre takýto postup je, že uložený trest skorším rozsudkom považuje súd na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný, čo splnené nebolo práve pre ukladanie trestu za ďalšie štyri skutky.

S poukázaním na vyššie uvedené zistenia a z nich plynúce úvahy odvolací súd uzavrel, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné a ako také ho postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.